

[PNIAKOWY *ai*

D sg f pniaków(e)j.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu, poza tym XVII w. (z Cn) s.v. pniowy.

*Przymiotnik od „pniak” ‘pień’; caudicalis, caudicarius Cn: Ona też łtona która z łkorą zołtanie ma być przyłtołowana ku łkorze [tj. korze] pniakowej/ á oko álbo pączek naniłzy práwie ma przyleć do pniaká *Cresc 1571 312.**

DDJ